KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2340/96

af 6. december 1996

om ændring af forordning (EF) nr. 1223/94 om de særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med forudfastsættelsesattester for visse landbrugsprodukter, som ikke omfattes af traktatens bilag II

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter [1], særlig artikel 8, stk. 3, første afsnit, og artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

De særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med forudfastsættelsesattester for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II, blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1223/94 [2], ændret ved forordning (EF) nr. 2400/95 [3];

den italienske, engelske, svenske og finske udgave af forordning (EF) nr. 1223/94 indeholder fejl, som blev indføjet ved forordning (EF) nr. 2400/95; forordningens artikel 9, stk. 1, indeholder også en fejl; fejlene bør berigtiges;

i forbindelse med licitation i et tredjeland ved den bydende først efter, at han har indgivet attestansøgning, om han er tilslagsmodtager; i dette særlige tilfælde bør attestens maksimale gyldighedsperiode derfor beregnes fra den faktiske udstedelsesdato;

i forbindelse med udførsel af byg i form af øl bør øl uden alkohol henhørende under KN-kode 2202 90 10 og øl henhørende under KN-kode 2203 behandles på samme måde;

i nogle tilfælde gælder der en forpligtelse til at forudfastsætte restitutionssatserne i forbindelse med fødevarehjælp, jf. artikel 10, stk. 4, i landbrugsaftalen som led i Uruguay-runden; der er ingen risiko for spekulation i forbindelse med fødevarehjælp; i dette tilfælde bør den forudfastsatte sats være den samme som restitutionssatsen uden forudfastsættelse;

i forbindelse med licitation gives der kun tilslag til én bydende; mængderne i ansøgninger fra bydende, som ikke får tilslag, og for hvilke der derfor ikke udstedes licenser, bør oplyses;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Horisontale Spørgsmål i Forbindelse med Handel med Forarbejdede Landbrugsprodukter uden for Bilag II —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1223/94 foretages følgende ændringer:

1) (Vedrører kun den italienske udgave.)

2) (Vedrører kun den engelske, svenske og finske udgave.)

3) Artikel 4, stk. 1, sidste afsnit, affattes således:

»I forbindelse med udførsel af varer på grundlag af en licitation i et importerende tredjeland, som omhandlet i artikel 44 i forordning (EØF) nr. 3719/88, er attesten, uanset foregående afsnit, gyldig fra den faktiske udstedelsesdato indtil den dag, på hvilken forpligtelserne i henhold til tilslagene skal være afviklet, idet attestens gyldighedsperiode dog ikke kan overstige otte måneder efter udstedelsesdatoen.«

4) Artikel 4, stk. 2, litra a), affattes således:

»a) for byg, der udføres i form af øl henhørende under KN-kode 2203 eller maltøl med et faktisk alkoholindhold på højst 0,5 % vol henhørende under KN-kode 2202 90 10, gælder attesten indtil udløbet af den ellevte måned efter måneden for udstedelse«.

5) I artikel 6 indsættes:

»Uanset forordningerne om fastsættelse af restitutionssatserne ved udførsel af basisprodukter i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II, er restitutionssatserne med forudfastsættelse for attestansøgninger og attester i forbindelse med fødevarehjælp, jf. artikel 10, stk. 4, i landbrugsaftalen som led i Uruguay-runden, lig med restitutionssatserne uden forudfastsættelse. De

[1] EFT nr. L 318 af 20. 12. 1993, s. 18.
[2] EFT nr. L 136 af 31. 5. 1994, s. 33.
[3] EFT nr. L 246 af 13. 10. 1995, s. 3.

satser, der lægges til grund, er dem, der gælder den dato, som er fastlagt i henhold til artikel 2 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2330/87 (*), hvis det drejer sig om udførsel i forbindelse med EF-fødevarehjælp, eller den dato, som er fastlagt i artikel 10a, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1466/95 (**), hvis det drejer sig om udførsel af mælk eller mejeriprodukter i forbindelse med national fødevarehjælp.

(*) EFT nr. L 210 af 1. 8. 1987, s. 56.
(**) EFT nr. L 144 af 28. 6. 1995, s. 22.«

6) Artikel 7 affattes således:

»*Artikel 7*

Uanset artikel 33, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3719/88 nedsættes den sikkerhed, der fortabes i henhold til artikel 33, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3719/88, med 40 %, hvis attesten sendes tilbage til det udstedende organ inden gyldighedsperiodens udløb.«

7) Artikel 8 affattes således:

»*Artikel 8*

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen:

1) Hver tirsdag og fredag de mængder basisprodukter, for hvilke der blev indgivet attestansøgninger (undtagen de i artikel 6 nævnte) indtil den sidste arbejdsdag før meddelelsesdatoen, eller at der ikke er indgivet ansøgninger.

I meddelelserne skelnes der mellem de attester, for hvilke der gælder en frist på højst fem dage, jf. artikel 3, stk. 3, og de attester, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4.

Attestansøgningerne med henblik på en licitation i et importerende tredjeland, jf. artikel 44 i forordning (EØF) nr. 3719/88, meddeles adskilt fra andre ansøgninger.

2) Inden den 15. i hver måned:

a) de mængder basisprodukter, for hvilke ikke-udnyttede attester blev sendt tilbage i den foregående måned

b) de i artikel 6 omhandlede attester, der blev udstedt i den foregående måned

c) de mængder basisprodukter, for hvilke der er ansøgt om attest med henblik på en licitation, men for hvilke der ikke er udstedt attest.«

8) Artikel 9, første afsnit, affattes således:

»De attester, der er omhandlet i denne forordning, udstedes på betingelse af, at der stilles en sikkerhed, hvis størrelse er angivet i nedenstående tabel; sikkerheden frigives på de betingelser, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 3719/88 og eventuelt artikel 7 i nærværende forordning.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. december 1996.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen